

CHANSON AR C'HAFE.

461 A / 2

Var an ton ancien.

TOUSTAIT ol, tud yaouanq da glêvet ur chanson
So composet er blos-mâ gant sujet ba réson ;
An eferezet C'afe hac an eferieo Guin
O deus bet grêt qement mà d'ho laqai da c'hoatzin.

Ar Guin a so ul liieur so formet gant Doue,
Hac a voa bet transplantet gant bon Tad côs Noë,
Nonpas evel ar C'hafe so un dra invantet
Gant ur vreg malicius eus a vro an Durqet.

Qenta ma teuas biscoas d'ar vro-mâ ar C'hafe,
Ne voa nemet an Noblanç a guement en efe,
Ha bremâ an ol gomun a ya ol da eva :
An darnvuya anezo n'o deus qet a vara.

Bremâ me a zisclêryo ebars en abreje
Ar Chanson-mâ composet var sujet ar C'hafe
Etre daou den demezet pere n'em reproche,
Unan balamour d'ar Guin, hac un al d'ar C'hafe.

Ebars er bla mil eiz cant hac unan varnuguent
E savas ar fachizi goude Gouel an Ol Zent :
Ar vreg a yeas e qêr gant ur boezelad ed.
Hac a foetas an arc'hant gant he c'homerezet.

Pa antreas er C'hafe, he deus bet lavaret :
Me gred, evit hon arc'hant, he vezimp servichet.
Digassit demp ni C'afe hac ive Odevi.
Hac ur vontaillat Liqueur vit en em regali.

Al Liqueur, an Odevi a savas en bo fen,
Ma comansjont da zansal ho feder dierc'hem;

Plac'h an ed a lavaras : va arc'hant so foetet,
Me a efe ur bante car c'hoas em eus sec'het.

An teir al a lavaras neuse abones o fan :
Ret eo guelet, va c'hommer, peguement ar scoden,
An hostises, pa plêvas, d'an ech a so pignet,
Pa voe aranjet ar gont, e chome c'hoas ur scoet.

An hostises a laris : m'em eus reet da esa,
Hac abars ma sort foi c'houi ranco va fœa;
Rac se en em aranjet da bœa ho scoden,
Evidon me a bromet n'ho po qet a germen.

Ar merc'het en em sellie hac o devoa poan ben,
Pa n'o devoa qet arc'hant da bacæ o scoden.
Jacqeta a lavaras : me iey va da ancher,
Hacie, va c'hommer fanned, a iey da ouchouer.

Unan demeus an ezec'h en devens bet covet
He devoa foetet e vreg ar som a bêvar scoet ;
Quâât a ras e labour evit donet en qêt :
Ebars e ti ar C'hafe o c'navas o feder.

Hac evel ma c'hantrieas, en deveus lavaret :
Ha ne fous ie qet a vez, lavar, greg debordet,
Lezel ur buguel biad deompni da lusqellat ?
An deu ei nos eo omân n'en eus cousqet erad.

Aze anâ em c'hic en ha ro peoc'h, emezi ;
Qemer un assat Gafe da diemen da anui.
Tso din gant da zout berret : aoualc'h e heus efet :
Qenta baone a evi, me garfe vez crevet.

Evidoute, sach ar quin, te vepris ar C'hafe,
Ebars en hostalizi e vez evet nos de :
An arc'hant a c'horées tout enio pad ar siun,
Ne zeus qet re anezo da gaouit Guin ha Butun.

Jarnicoton, emezan, biemân ni rai ar bal :
Goude foeta ya danvez, donet d'am c'haqetal !

Dre brontitnd ur vazad a roas d'ar vreg qes,
Ma tiscaras d'an douar Cafe, Dieu ha Les.

Ar merc'het a lavaras o feder assambles :
Manget hoc'h eus, va mignon, mont da sqeit ho maoues;
Squillet hoc'h eus ar C'hafe, c'houi a renq e baea,
Pe bremâ souden vantant ni ya d'ho nis leva.

Ar peder blac'h animet a saillas varnezâ,
Hac an hosuses iwe evit e zisvleva:
Treinet voe dre an ti, e zillat a oue roquet,
Hac e vrec'h betec e scoa gant ar C'hafe grillet.

Evel ma c'hallas achap, e comanças redet,
En ur schiet var e lerc'h e el ur c'has fouetet.
Daibet ê din, emezân, c'zzi coll va bue:
Me garfe e ve beuzet ar merc'het er C'hafe.

Errezoc'h, goaset yzouanc, dioüallit ho crague
Pa zint da verza amann, na hentsent ar C'hafe :
Ar C'hafe so debochus, dre ma zê mad ha douç,
Hac a ro tentation d'an ol merc'het lipous.

Dre ze hoc'h avertissan, ezac'h eus ar c'hontre,
N'it qei da glasq ho crag é, spacial d'ar C'hafe :
Mar hoc'h eus guers boutaillad ebars en ho codel,
Qerxit d'an hostaliri da velei Yan-Vourdel.

Pa ven en hostaliri gant va c'hamaradet,
Ur podat guin em c'hichen, ve contant va speret;
Arca eta, mignonet, evomp peb a vanne,
Ha canomp ol ur Chanson var sujet ar C'hafe.

Ar C'hafe a ra domach ebars e peb canton,
Ha mar dê qer an amann, ne dê qet hep rôson :
An dien a ya ennâ bep guella eus al les,
Ha ni entrezomp, goaset, a zêbr hor bara sec'h.

Ni peurvuya, Canerien, a vépris ar C'hafe,
Ze so cos ma reprenomp ar merc'het ha grague;

Ar Guin pa er c'hemerer gant moderation,
A ro courach d'ur C'hanel da gana ur Chanson.

Poent e cavàñ finissa, ampic em eus comzet :
Efit ar seurt a gue fot, me ne sourciàn qet ;
Efit Guin, efti C'fe, Liqueur pe Odevi,
Mêñ dicüallit absolu da gavet ficheri. Fin.

CHANSON NEVEZ.

Me meus choaset ur Vestrez a Escopy Treguer,
Ar vrava crouadures formet gant va Zalver;
Ia, n'en deus nemert-hi dindan ar firmamant
Agnement a ve crouet herve va zantmant.

Me so ur C'bloarec yaouanc o poursui va studi,
Am eus lezet va leoriou l'sqet em fantasi
Da garet ur femelen fleuren an ol merc'het,
Un objet sur ha parset, gant an ol admirer,

Qenta m'am boe an enor. va Mes'res, d'ho quelet,
Evoa e Bêret Plunet goude an Oforo Bret :
Eno tre e remerqis ho craç bac ho sêçon,
Ho qenet. bac ho speret bac ho perfection.

Ho taoulagad a verve evel an eol ardant,
Ho tiou jöt ru ho tal g'en evel un diamant,
Ma teus da lavaret em c'halon em speret,
E voac'h un El evorus eus an En disqennet.

O cessit Cloarec yaouanc ô cessit da bartant !
Gonet hoc'h eus va c'halon gant ho comzou charmant ;
Gonet hoc'h eus ar victor. ha ma me a vo qiriec
D'ho caret a vir galon gant enor ha respect.

Un de voan o pourmeni gant ur galon gontant ;
 O sonjal em Mestrezi, un objet excelant,
 Pa glêvis aziouch va sen ur voe o lavaret ;
 Ket è servicha Doue, lest bo maya caret

O pebes moez a glevan va Doue el buissant,
 Pehini drëmpl va speret ba va enteutamant,
 O prononç din un arret a separation,
 O Doue, pebez glac'har ka desolation !

Muya tra am gra nec'het hac a ra coagrin din,
 Eo clevei al lapousset o cana a us din,
 Ma larout din a ur voe : heuillomp ar Chloarec qez,
 Ha tachomp d'e gonsoli betec u e vestre.

Venus, Mam da Guipidou, Roue et Bayonet,
 Peini a zistruje an infideliqet
 A bedan da scuill varnon pep sort position,
 Mar manqan-me d'ho caret, va douç, a vir galon.

Mar dê Doue a gomand, Cloarec, oboisset,
 N'en n'eus netra refusabl da Redemptor ar bed ;
 Bremàn me a vel patant caret so dinatur,
 Carout hep beza caret a so displijadur

Boujour déc'h, va Mestrezi, boujour déc'h a laran ;
 Cetu me deut d'ho quelet vit ar vech diyean,
 Da brononç déc'h un arret a separation
 Nemedoc'h am soulachfe, ranna rai va c'halon.

Otrou-Doue, va Doue petra rin-me bremâ ,
 Dilezet gant ar bed ol, gant va doeq da guen'a !
 Bremàn me a tenq ober evel an dursanel,
 Pa ve collet ganti he far, en em les da verval.

F I N.

C H A N S O N N E V E Z.

Var ton : *Ar Meliner.*

AR GOAS.

De bonjour déc'h, va douç Jannet, an daelou em
daoulagad ;

Cetu me deut c'hoas d'ho quelet qent sonjal dont d'ho
quiat,

Qent quiat an nep a garan muignet qement tra'so'r bed;
Pebes calonat evidon, goudé beza re garet !

AR PLACH.

Meurbet ez on-me estonet, den yaouanc, ous ho
quelet;

Sesisset hoc'h eus va c'halon ous ho quelet quer m'ntret :

Aretet sec'hit ho taelou, ha disclêyit franchamant
Petra sivifi ho comzou, petra ê ho nec'hamant

AR GOAS.

Ho temeuranç sur, va mestrez, so em c'halon quer
parfet,

Qen na ouffen-me birviqen e lemel dious va speret;

Kac c'houi noc'b eus nemet mepiis ha meprisanç evidon,
Ansavit bremz hep feintis ha m'en em glêm hep rôson ?

AR PLACH.

Me voar ezoc'h rentet captif certen d'an amouroustet,
Dre moc'h eus h'qet ho sperer da re garet un objet ;
Un den yaouanq a dle beza mesir absolu d'e galon,
Mes c'houi a so, var a velan, guir esclav da Gupidon.

AR GOAS.

An sour pa ve purifet a dremener dre an tan,

Ha va c'halonic, va mestrez, a so hanval bras outan :
 Sulvei intous a dilezel, sulcui ran ous ho caret,
 Ha ma zoc'h ouzin quer cruel, me so douç en hoc'h
 and et AR PLACH.

Da beuta teut d'en em dale, des yaouanq, d'am
 darenpret

Ne sonjit mui en qementse rentit tranquil ho speret;
 Lequit ar peoc'h en ho calon, ha sonjit enni a gren,
 P'otramant hoc'h affection am zrompio a dra certen.

AR GOAS

Me ya bremia d'ho tilezel evel ur Gananeen,
 Mes me a grio mui-ous-mui qen na glêfot va feden,
 Ha pa ho po va a prouvet ha gouêt ha me ho car,
 E teufot neuze d'am c'harout gant ur galon hep e far.

AR PLACH

Caer hoc'h eus clasq a zistrei ganho comzou eloquant,
 Rac me a vo en hoc'h enep da vijen fe m'a constant;
 Qent e tisplanif c'h ar stered demeos an ên gant ho tent,
 Evit n'o pe va distroet den yaouanq dre nep soit bent.

AR GOAS.

Pel a so demeus a amzer ec'h exercen an enor
 Alies demeus a veach, va mestrez, da doul ho tor,
 Da guichen toul dor ho calon, o clasq antreal enni,
 Mes c'hui a so qen diéson hac a zeu d'am refusi.

AR PLACH

Pel amzer a so tremener ha qeit al a dremeno,
 Biжен james var va spret nep iéson sur n'o pezo.
 Me ho ped deut d'am dilezel, racse ta choasit ho plac'h
 Biжен james n'o qemerian credit ar pez a lajan dac'h.

AR GOAS

Evit ho contraign d'am c'aret, me ho ped da viana
 Da zoljal voamp hoa daou choaset gant Adam ho
 Bad qeata;

Demeus al lezen naturel am c'bontraign d'ho caret ive,
Leunet é demp en Aviel, gout a rit se coulz ha me.

AR PLAC'H.

Eleal assur, den ysouanq, certen o carout a ràn ,
Pa è guir ho meulàs bemde d ar merc'het eus ar vro mân;
Ma vijent em possession, c'houi pije'r choss anero,
Mes evidon me a bromet birviqen sur n'o pezo.

AR GOAS.

Preciuissa tensor un den è certor ur galon bur ,
Qementse a so quer guirion evel ma zé ar Scritur :
C'houi è va tensor, va mestrez, ha Rouanes va c'halon ,
Ha mar don-me deut d'ho quelet, è gant guir intantion.

AR PLAC'H.

Me oc'h anave, den ysouanq evit un den drol meurber,
Dre moc'h eus lajet bo speret da garet nep n'o car qet;
Mes choasit un al evidoc'h a ouffle ho consoli ,
Rac evidon n'allau pelloc'dù chom amàn da ziscouri.

AR GOAS.

Ho quitat a ràn , va mestrez , pa è ret bo tilezel ,
Mes evit se va amitie a vero bepret fidel ;
Poent è demp etz conclui finissa ha lavaret
Penos è sachus da un den carout hep beza caret.

AR PLAC'H.

Ho quitat a ràn , den ysouanq, o rei déc'h evit qentel
Ar c'homrou caëi-mâ a lenor ebars er Scritur Saniel :
Choasit Rouantelez Doue bac e justic da guenta ,
Qent ma vero déc'h acordet hoc'h ol dezir er bed-mâ.

F I N.

E Montrouiez, e li LEDAN , e traon ru ar Vur.